

Samenvatting

Veel kansen voor gezondheidswinst blijven onbenut

Wat voor individuen geldt, geldt ook voor de Nederlandse bevolking als geheel: je kunt behoorlijk gezond zijn, en toch weten dat het nog een stuk beter kan - als je bijvoorbeeld maar meer zou bewegen, niet zou roken en geen werkstress had. In de Europese ranglijst heeft Nederland inmiddels een positie in de middenmoot. Vergeleken met het gemiddelde scoren wij nog wel beter, maar een topnotering hebben we niet meer.

Dat betekent dat er kansen liggen voor gezondheidswinst die op dit moment niet worden benut. De cijfers over vermijdbare ziekte en sterfte laten dat ook zien. Zo wordt 13% van de ziektelast in Nederland veroorzaakt door roken, 4,5% door overmatig alcoholgebruik en 4% door te weinig bewegen. Ook voeding, milieufactoren en arbeidsomstandigheden leveren een bijdrage van een paar procent aan de totale ziektelast.

De zwakste schouders dragen de zwaarste lasten

Opvallend - maar zeker niet nieuw - is dat niet iedereen in gelijke mate 'bijdraagt' aan de vermijdbare ziektelast. Als het gaat om gezondheid zijn het de zwakste schouders die de zwaarste lasten dragen: mensen die sociaaleconomisch minder goed af zijn hebben doorgaans meer gezondheidsproblemen.

Gemeten over hun hele leven voelen zij zich zelfs 16 jaar langer ongezond dan mensen met een hoger inkomen en een goede opleiding. De levensverwachting verschilt ook aanzienlijk. Nog schrijnender is dat de sociaaleconomische gezondheidsverschillen de laatste jaren alleen maar zijn toegenomen.

Intersectoraal beleid en inzet van buiten de gz zijn nodig

Het goede nieuws is dat er volop kansen liggen voor verbetering. Maar hoe kunnen we ervoor zorgen dat vermijdbare ziekte en sterfte inderdaad vermeden worden? En wat moeten we doen om de baten juist ook ten goede te laten komen aan de mensen die nu gemiddeld het ongezondst zijn?

Dat vraagt om de toepassing van intersectoraal gezondheidsbeleid en het inzetten van effectieve interventies, ook buiten de gezondheidszorg. Het ministerie van VWS is verantwoordelijk voor een goede gezondheidszorg. Daarbuiten liggen echter nog veel meer kansen, met name om gezondheidsproblemen te voorkomen.

In dit advies wordt gefocust op de bijdrage die onderwijs, arbeid en lokaal bestuur in dat opzicht kunnen bieden. Om gezondheidswinst te boeken is intersectoraal beleid nodig. Ook kunnen de juridische, economische en communicatieve interventies die in elke sector al beschikbaar zijn beter worden benut.

Gezond eigenbelang kan aanzetten tot actie

Hoe valt te stimuleren dat meer intersectoraal gezondheidsbeleid ontstaat, en effectieve interventies worden ingezet? Een incentive kan zijn dat gezondheidswinst niet louter doel op zich is, maar aanwijsbare voordelen heeft voor de sector in kwestie. Er is dan sprake van parallelle belangen. Zo hebben werkgevers belang bij gezonde werknemers. Gezond eigenbelang kan hen er daarom toe aanzetten schadelijke invloeden te vermijden - iets wat niet alleen goed is voor het bedrijf, maar ook voor de volksgezondheid.

Dat klinkt eenvoudig, maar in de praktijk blijkt het moeilijk om sectoren tot een extra inspanning te bewegen, en om intersectoraal te werken. Soms is het belang voor de sector in kwestie niet zo groot, terwijl wel een flinke inspanning nodig is om verschil te maken. Soms weet men niet wat er allemaal kan. Soms is er al zoveel te doen dat een nieuw speerpunt niet meteen de aandacht krijgt.

Onderwijs moet focussen op het mbo en gezonde gebouwen

Dat laatste speelt in het onderwijs. Scholen voelen zich verantwoordelijk voor veel meer dan de leerprestaties van hun leerlingen, maar hebben er de afgelopen jaren al veel extra taken bij gekregen. Bij maatschappelijke problemen wordt immers graag een beroep gedaan op het onderwijs.

Wat gebeurt er allemaal al? Van oudsher is er het bewegingsonderwijs, met zijn letterlijke en figuurlijke ups en downs. Verder doen scholen mee in stimuleringsregelingen, zoals de BOS-impuls (Buurt, Onderwijs en Sport). 'Brede scholen' kwijten zich van maatschappelijke taken, er is een stortvloed aan lespakketten en er ontstaan gaandeweg steeds meer gezonde kantines. Verder staat het binnenmilieu op scholen in de aandacht, en wordt er nagedacht over manieren om ook rondom de school aan te zetten tot gezond gedrag. Voor dit alles is een veelheid aan subsidiepotjes, projecten en programma's beschikbaar. Wat daarom vooral niet moet gebeuren, is dat er nog meer losse initiatieven ontstaan.

Maar er is wel degelijk nog wat te winnen. Zo zijn stringente normen nodig voor het binnenklimaat op scholen - en die moeten vervolgens ook gehandhaafd worden. Verder is bewegingsonderwijs voor alle leerplichtige leerlingen nodig. Dus ook voor leerlingen in het mbo, waar het bewegingsonderwijs vaak ontbreekt.

Op de werkplek is aandacht nodig voor de zware beroepen

De SER heeft zich in zijn advies *Een kwestie van gezond verstand: breed preventiebeleid binnen arbeidsorganisaties* uitgesproken over veel meer dan de link tussen gezondheid en werk. Hier focussen we echter op dat aspect. Een uitgangspunt van de raad is dat gezondere werknemers productiever en innovatiever zullen zijn, en langer doorwerken – allemaal positieve effecten.

Ook hebben goede arbeidsomstandigheden en een gezond werkklimaat een wervende uitstraling, die het aantrekken van nieuwe mensen gemakkelijker kan maken. Er is dus zeker sprake van parallelle belangen – al heeft gezondheid uiteraard, zo benadrukt de SER, ook op zichzelf waarde, los van economische effecten.

Vanuit die parallelle belangen gebeurt er al veel. Arbeidsorganisaties hebben de laatste jaren steeds meer verantwoordelijkheid gekregen in het voorkomen en terugdringen van ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid en in het kader daarvan al veel gerealiseerd. Ook zijn er binnen arbeidsorganisaties tal van interventies ontwikkeld om de gezondheid van werknemers te bevorderen.

Wat zou er nog meer mogelijk zijn? Belangrijk is het om aandacht te besteden aan de gezondheidsproblemen in zware beroepen. Ook wat leefstijlbeleid op de werkplek betreft blijven er binnen arbeidsorganisaties nu nog kansen liggen.

Nieuwe wet- en regelgeving om dit te stimuleren is volgens de SER op dit moment niet nodig. Wel is er behoefte aan de verspreiding van ‘best practices’, en meer kennis over de effectiviteit van preventiemaatregelen. Verder is het belangrijk om de gezondheidszorg nauwer te betrekken bij vraagstukken van gezondheid in relatie tot arbeid.

Ook op lokaal niveau meer gezondheidswinst mogelijk

Het intersectorale gezondheidsbeleid moet op diverse niveaus worden aangestuurd. Op lokaal niveau moeten gemeenten de regie kunnen nemen. Een regionale VTV kan daar helpen om

zicht te krijgen op gemiste kansen. Dat betekent wel dat de deskundigheid en de capaciteit op het gebied van de volksgezondheid uitbreiding behoeft. Ook de samenwerking met de GGD moet verbeterd worden.

Winst is ook mogelijk als het lokaal bestuur samenwerkt met zorgverzekeraars (en dat vastlegt in overeenkomsten en convenanten) in het terugdringen van bijvoorbeeld overgewicht en diabetes. Verder moet gezondheid zwaarder mee gaan tellen bij de inrichting van de leefomgeving. Zo draagt de combinatie van autoluwe zones rond scholen en veilige fietsroutes ertoe bij dat jongeren meer bewegen.

Sociaal-economisch zwakkere groepen verdienen voorrang

Op veel maatschappelijke terreinen doen zich kansen voor om de volksgezondheid te verbeteren. De meest dringende opdracht is echter om de nog steeds toenemende sociaal-economische gezondheidsverschillen aan te pakken.

Dat kan alleen als we verschil durven te maken. Veel gezondheidsmaatregelen zijn nu bestemd voor de hele bevolking, zoals het aanbieden van sport op het werk of gezond eten op school. Er is dringend behoefte aan maatregelen die gericht zijn op de gezondheid van de armste groepen. Dat kan betekenen dat bijvoorbeeld bij woningrenovatie voorrang wordt gegeven aan achterstandswijken - een keuze die commitment vergt van het kabinet.

Een gebiedsgerichte aanpak leent zich goed voor de intersectorale aanpak van onaanvaardbare gezondheidsverschillen. Beter en veiliger wonen, betere scholen, veiliger arbeidsplekken, effectieve reïntegratie, een optimale inrichting van de openbare ruimte: al die aspecten dragen dan bij aan een betere gezondheid waar dat het hardst nodig is.

De overheid moet een gevoel van urgentie creëren

De belangrijkste taak voor de overheid is om bij alle maatschappelijk actoren bewustwording en een gevoel van urgentie te creëren voor de gezondheidsbedreigingen. Parallele belangen zijn immers wel aanwezig, maar niet altijd zichtbaar.

Het is in de eerste plaats aan het ministerie van VWS om daar aandacht voor te vragen: bij mensen op andere beleidsterreinen, en in alle lagen van het openbaar bestuur. De minister

heeft dus een leidende rol. Op lokaal niveau moet de wethouder voor Volksgezondheid een sleutelrol gaan spelen.

Het is aan hen om mensen in uiteenlopende sectoren uit te dagen en stimuleren om buiten de gebaande paden te treden, en gezondheid mee te nemen in hun beleid - met het terugdringen van sociaal-economische verschillen als speerpunt. Daartoe zullen zij een heldere visie moeten formuleren op de mogelijkheden voor gezondheidswinst, en samen met anderen programma's moeten ontwikkelen om die winst te verzilveren. Leiderschap en politiek committent zijn daarbij onontbeerlijk.

Omdat de Minister van Volksgezondheid een specifieke verantwoordelijkheid heeft, moet binnen zijn departement meer menskracht, kennis en deskundigheid worden ingezet. Dat zou kunnen binnen een directie intersectoraal gezondheidsbeleid. Die kan tevens de opdracht krijgen om een nationaal platform op te richten, waarin verschillende partijen verder werken aan intersectoraal gezondheidsbeleid.

Verder zal de Minister van Volksgezondheid op zijn begroting middelen vrij moeten maken voor het intersectorale gezondheidsbeleid. In sommige gevallen zal het nodig zijn om de in andere sectoren gevoelde 'parallellie' van belangen te versterken met financiële prikkels of tijdelijk te ondersteunen.

Afspraken verdienen een plaats in een nieuw regeerakkoord

Maar intersectoraal gezondheidsbeleid moet ook een zaak worden van het hele kabinet. Eén van de aanbevelingen is om dit tot onderwerp van een nieuw regeerakkoord te maken. De gezondheid van de Nederlandse bevolking is daar belangrijk genoeg voor, en samenwerking is op alle niveaus geboden - dus ook op het niveau van de regering.

Daarbij zullen dan concrete doelen geformuleerd moeten worden, niet alleen voor de gemiddelde gezondheid, maar ook voor het optrekken van het laagste gezondheidsniveau bij achterblijvende groepen in de samenleving. In de andere sectoren moeten die doelen worden onderschreven. Ook kunnen daar eigen doelen worden gesteld.

Maar ook nu kan er al veel gedaan worden

Uiteraard hoeft niet gewacht te worden op een volgend kabinet om gezondheidswinst te boeken. Het nu al aanwezige draagvlak kan benut worden om snel concrete stappen zetten. Daarom bevelen de Raden de minister aan afspraken te maken

met gemeenten, met concrete en meetbare doelstellingen, over het terugdringen van de sociaal-economische gezondheidsverschillen, bijvoorbeeld in het lopende innovatietraject 'Lokaal Centraal' .